

Sygn. akt VU 122/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Marek

Protokolant: Justyna Alfawicka

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 11 grudnia 2012 roku

znak (...)

***zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 11 grudnia 2012 r. znak (...)
ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy A. G. prawo do emerytury od dnia 01 grudnia 2012 r.***

Sygn. akt VU 122/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy decyzji z 11 grudnia 2012 r. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że wnioskodawca nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych. Zakład nie zaliczył wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 3 lutego 1976 r. do 31 grudnia 1998 r. w Przedsiębiorstwie (...) w J..

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca domagając się zaliczenia spornego okresu pracy w warunkach szczególnych w konsekwencji przyznania emerytury.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 3 lutego 1976 r. do 2006 r. wnioskodawca pracował w Przedsiębiorstwie (...) w J. jako monter anten i urządzeń radiostacyjnych (do 2001 r.). Na tym stanowisku miał przydzielone miejsce warsztatowe. Było to pomieszczenie, w którym pracowali też inni monterzy. Wnioskodawca zajmował się naprawianiem radiotelefonów (stacjonarne i przenośne). Przy naprawie radiotelefonu należało go włączyć, ściągnąć obudowę i

sprawdzić uszkodzenia. Po naprawie konieczne było dostrajanie urządzenia przy włączonym nadajniku (dostrojenie częstotliwości i mocy). Każdy z monterów naprawiał swoje urządzenie. Często było tak, że pozostawały włączone w tym samym momencie 2 lub 3 urządzenia. Każde z nich wytwarzało pole elektromagnetyczne. Monterzy pracowali na dwóch częstotliwościach - 44 MHz i 330 MHz. W zakładzie były dokonywane przez Państwową Inspekcję Pracy pomiary natężenia pola elektromagnetycznego na stanowisku pracy wnioskodawcy. Po badaniach okazało się, że natężenie pola elektromagnetycznego jest uciążliwe dla zdrowia i nakazano umieszczenie na drzwiach pomieszczenia, w którym było stanowisko pracy wnioskodawcy żółtej koniczyny, dodatkowo był wymóg aby drzwi były pokryte blachą i był też zakaz wstępu do tego pomieszczenia osobom postronnym ze względu na promieniowanie elektromagnetyczne. Wnioskodawca czasami wyjeżdżał w terenie, gdzie także naprawiał radiotelefony na urządzeniach typu pługi, piaskarki.

Dowód: - akta ZUS

- zeznania świadków B. D. i C. L. k. 22 – odwr.

oraz wyjaśnienia wnioskodawcy k. 23

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Sporną kwestią było to, czy wnioskodawca posiada 15 lat pracy w szczególnych warunkach. ZUS niesłusznie odmówił zaliczenia wnioskodawcy do takiej pracy okresu od 3 lutego 1976 r. do 31 grudnia 1998 r. w Przedsiębiorstwie (...) w J.. Z zeznań świadków i przesłuchania wnioskodawcy wynika jednoznacznie, że praca wnioskodawcy na stanowisku montera anten i urządzeń radiostacyjnych powinna być zaliczona do prac wymienionych w dziale XIV poz. 4 wykazu A załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – prace narażające na działanie promieniowania jonizującego oraz prace narażające na działanie pól elektromagnetycznych w zakresie od 0,1 do 300.000MHz w strefie zagrożenia.

Sąd uznał zatem, że wnioskodawca spełnia przesłankę stażu pracy w warunkach szczególnych (pozostałe przesłanki nie były przez ZUS kwestionowane).

Z tych przyczyn przyznano wnioskodawcy emeryturę od pierwszego dnia miesiąca złożenia wniosku.